

Книгата на Даниил — деветдесет и втора част

Разкриване на пророчеството: Тройното приложение на последните шест стиха от Даниил и напредващата светлина на третия ангел

Jeff Pippenger

2024-02-25

В милеритското движение умножаването на знанието бе разпечатано и то изпита предимно, макар и не изключително, изповядващите се протестанти в Съединените щати. Сардис, църквата, излизаща от мрака на папското върховенство, бе водена към по-пълно разбиране на евангелието, което трябваше да бъде разкрито, когато небесното светилище бе отворено на небето. В движението на третия ангел умножаването на знанието бе разпечатано на 11 септември 2001 г. и то изпита лаодикийския адвентизъм по целия свят. Поради тази причина истината, представена в последните шест стиха на Даниил единадесета глава, която е източникът на умножаването на знанието, бе посрещната със съпротива от лаодикийския адвентизъм.

„Малцината верни строители върху истинската основа (1 Коринтяни 3:10, 11) бяха смутени и възпрепятствани, тъй като развалините от лъжеучение преграждаха делото. Подобно на строителите при стената на Йерусалим в дните на Неемия, някои бяха готови да кажат: „Силата на носачите отслабна, а развалините са много; тъй че не можем да градим.“ Неемия 4:10. Изнурени от непрестанната борба срещу гонение, измама, беззаконие и всяка друга пречка, която Сатана можеше да измисли, за да възпрепятства напредъка им, някои от онези, които бяха верни строители, паднаха духом; и заради мира и сигурността на имота си и на живота си те се отвърнаха от истинската основа. Други, неустрашени от съпротивата на своите врагове, безстрашно заявяваха: „Не бойте се от тях; помнете Господа, великия и страшния“ (стих 14); и продължаваха делото, всеки с меч си, препасан от страни. Ефесяни 6:17.“

„Същият дух на омраза и противопоставяне на истината е вдъхновявал Божиите врагове през всяка епоха, и същата бдителност и вяност са били изисквани от Неговите служители. Думите на Христос към първите ученици са приложими към Неговите последователи до края на времето: „А каквото казвам на вас, казвам на всички: Бдете.“ Марк 13:37.“ Великата борба, 56.

Представянето на вестта на последните шест стиха от Даниил започна в средите на самоиздържащите се служения на Лаодикийския адвентизъм, а впоследствие, с напредването на времето, бе изправено пред прочутите богослови (учените) на Лаодикийския адвентизъм. Оръжията, които бяха употребени в опит да се дискредитира вестта, неизменно доведоха до по-голяма светлина и яснота върху стиховете, които бяха подложени на изследване и нападение. Тези нападки в крайна сметка доведоха до пророчески разбирания, които преди това не бяха разпознати, но впоследствие бяха

установени и се оказаха част от напредващата светлина на третия ангел.

Милеритите разпознаваха само четири царства в библейското пророчество, но малко след 1844 г. бе разбрано, че Съединените щати са звярът от земята в Откровение тринадесета глава, и това разбиране изясни, че папството не е просто част от Римското царство, а всъщност е петото царство в библейското пророчество.

„Под символите на голям червен змей, звяр, подобен на леопард, и звяр с агнешки рога, на Йоан бяха представени земните управления, които особено щяха да се заемат с потъпкване на Божия закон и с преследване на Неговия народ. Войната продължава до самия край на времето. Божият народ, символизиран чрез свята жена и нейните деца, бе представен като намиращ се в крайно малцинство. В последните дни съществуваше само един остатък. За тях Йоан говори като за онези, „които пазят Божиите заповеди и имат свидетелството на Исус Христос.“

„Чрез езичеството, а след това чрез папството, Сатана упражняваше силата си в продължение на много векове, в стремеж да заличи от земята верните Божии свидетели. Езичници и паписти бяха движени от един и същ драконов дух. Те се различаваха само по това, че папството, като се преструваше, че служи на Бога, беше по-опасният и по-жесток враг. Чрез посредничеството на римокатолицизма Сатана плени света. Изповядващата се Божия църква бе въвлечена в редовете на тази заблуда и повече от хиляда години Божият народ страдаше под гнева на дракона. И когато папството, лишено от силата си, бе принудено да прекрати гонението, Йоан видя да се надига нова сила, която да отекне гласа на дракона и да продължи същото жестоко и богохулно дело. Тази сила, последната, която ще воюва против църквата и Божия закон, бе символизирана чрез звяр с агнешки рога.“

„Но строгият шрих на пророческия молив разкрива промяна в тази мирна картина. Звярът с агнешките рога говори с гласа на змей и „упражнява всичката власт на първия звяр пред него“. Пророчеството заявява, че той ще каже на живеещите по земята да направят образ на звяра и че „прави така, че всички — малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби — да получат белег на дясната си ръка или на челата си; и никой да не може нито да купува, нито да продава, освен онзи, който има белега, или името на звяра, или числото на неговото име“. Така протестантството върви по стъпките на папството.“ Signs of the Times, November 1, 1899.

Когато последните шест стиха на Даниил 11 бяха разпечатани, се разпозна, че цялата последователност, представена в тези шест стиха, разглежда взаимодействията на трите сили, които сестра Уайт току-що определи като „езичество“, „папството“ и „протестантизма“. Врагът твърдеше, че „славната земя“ от стих четиридесет и първи е символ или на протестантизма, или на Църквата на адвентистите от седмия ден, но „славната земя“ е Съединените щати, и в стих четиридесет и първи северният цар (папството) завладява Съединените щати при скоро идващия неделен закон. Сатанинската заблуда, която отъждествява „славната земя“ с каквото и да било друго освен Съединените щати, е замислена, за да попречи на мъжете и жените да разпознаят, че следващото

пророческо събитие след разпадането на Съветския съюз през 1989 г., в периода, представен в последните шест стиха на Даниил 11, е скоро идващият неделен закон.

За адвентистите от седмия ден това означава, че четиридесет и първият стих посочва края на благодатното време за Божията църква, а последното нещо, което лаодикийският адвентизъм желае да чуе, е, че времето му на изпитание изтича! Господ насочи изложението до такава точка, че бе признато: когато езическият Рим пое контрола над света в битката при Аквиум през 31 г. пр. Хр., той трябваше най-напред да покори три географски сили, представени в осмата глава на Даниил.

И от един от тях излезе един малък рог, който нарасна твърде много към юг, към изток и към прекрасната земя. Даниил 8:9.

Установен факт беше, че „югът“, „изтокът“ и „прекрасната земя“ представляваха трите географски области, над които езическият Рим пое контрол, когато се възкачи на земния престол като четвъртото царство в библиейското пророчество. Свързано с този факт беше и това, че папският Рим също трябваше да надвие три географски сили, когато се възкачваше на земния престол като петото царство в библиейското пророчество, както е представено в седмата глава на Даниил.

„Разглеждах роговете, и ето, между тях се издигна друг, малък рог, пред който три от първите рогове бяха изтръгнати с корен; и ето, в този рог имаше очи, като човешки очи, и уста, говореща надменно.“ Даниил 7:8.

В спора, който се разрази около „славната земя“ от четиридесет и първи стих, Господ посочи, че в пророчеството има три проявления на Рим. Езическият Рим, след който последва папският Рим, а след това и Римът на последните дни, който нарекохме „съвременен Рим“. Въз основа на две здрави и утвърдени пророчески истини — първата, че Бог никога не се променя, а другата, че истината се утвърждава чрез свидетелството на двама свидетели — ние заключихме без колебание, че трите препятствия пред северния цар в последните шест стиха на единадесета глава от Даниил трябва да представляват три съвременни географски сили.

Исус Христос е същият вчера, днес и завинаги. Евреи 13:8.

А и във вашия закон е писано, че свидетелството на двама души е истинно. Йоан 8:17.

Това разпознаване потвърди онова, което вече бяхме заключили, защото бяхме отъждествявали „славната земя“ с географска сила (Съединените щати) и отхвърляхме нелепата идея, че тя представлява църква, която е духовна сила. Ние приехме това становище въз основа на убеждението, което винаги е било потвърждавано, че в Божието Слово няма случайности. Ясно е въз основа на много свидетелства, че Божията църква в последните дни е планина.

И ще стане в последните дни, че планината на дома Господен ще бъде утвърдена на върха на планините и ще се издигне над хълмовете; и всички народи ще се стекат към нея. И много люде ще тръгнат и ще кажат: Дойдете, нека възлезем на планината

Господня, в дома на Бога Яковов; и Той ще ни научи на Своите пътища, и ние ще ходим в Неговите пътеки; защото от Сион ще излезе законът, и словото Господне — от Ерусалим. Исаия 2:2, 3.

Онези, които предлагаха, че „славната земя“ е църква, и по-често, отколкото не, твърдяха, че това е Църквата на адвентистите от седмия ден, правеха това, защото Даниил определя земята като „славна“, а тяхното повърхностно разсъждение стигаше до заключението, че понеже „славната свята планина“ в четиридесет и пети стих несъмнено е Божията църква на последните дни, следователно и „славната земя“ също трябва да е църквата. В края на краищата и двете съдържат прилагателното „славна“.

В Божието слово няма грешки, и когато Даниил употребява „земя“ във връзка с думата „славна“, а четири стиха по-късно употребява „светата планина“ във връзка с думата „славна“, Даниил посочваше целенасочено разграничение между земя и планина. Буквалната славна земя е Юдея, а именно в града Ерусалим бе издигнат Божият храм. Ерусалим, или храмът, може да бъде разбран като Божията църква, но областта, в която се намира Ерусалим, е земята Юдея. Много истини бяха утвърдени с нарастването на познанието в напредващата светлина на третия ангел, но тук ние просто излагаме пророческата основа, която посочва трите проявления на Рим.

Когато разпознахме, че езическият и папският Рим предоставят две свидетелства, които установяват пророческите характеристики на съвременния Рим, ние разпознахме принцип на тълкуване, който нарекох „тройното приложение на пророчеството“. Имаше и други, които бяха използвали сходни идеи за троекратно повторение на определени пророчества, но определението, което стигнахме да разпознаем, беше определението, което все още използваме. От съществено значение е да се разбере, че пророческото правило за тройното приложение на пророчеството, което толкова често се прилага от Future for America, беше осъзнато в хода на аргумента върху последните шест стиха на Даниил единадесета глава, но също толкова съществено е и това, че самият аргумент доведе до първото разпознаване, че тройното приложение на пророчеството се отнасяше до Рим. В милеритската история един от спорните въпроси беше дали Антиох Епифан е „грабителите“ на Данииловия народ, или „грабителите“ е Рим, както разбираха милеритите. Причината това да е значимо е, че Рим, като „грабителите“ на Данииловия народ, е този, който щеше да „утвърди видението“ в Даниил единадесета глава, стих четиринадесети.

И в онези времена мнозина ще се надигнат против южния цар; и насилниците измежду твоя народ ще се възвисят, за да утвърдят видението; но ще паднат. Данаил 11:14.

Първият път, когато разбрахме троично приложение на пророчеството, то бе разпознато по факта, че в библейското пророчество има три проявления на Рим. Рим установи видението за напредващата светлина на третия ангел, както направи и в милеритската история. В милеритската история разбирането, че езическото и папството са силите, които потъпкват светилището и войнството, стана онази рамка на истината, върху която Милър изгради „всички“ свои пророчески разбирания. Последните шест стиха на Даниил единадесета глава

установиха рамка на истината, върху която Future for America е изградило всички свои пророчески приложения. Тази рамка са трите запускващи сили — змеят, звярът и лъжепророкът, — които водят света към Армагедон.

Тази рамка се основава върху разбирането, че езическият Рим, последван от папския Рим, предоставят две свидетелства, които установяват съвременния Рим, и че съвременният Рим е тройният съюз на змея на спиритизма (Обединените нации), звяра на католицизма (папството) и лъжепророка на отстъпническия протестантизъм (Съединените щати). Тази рамка е това, което определяме като тройно приложение на пророчеството. В следващите статии ще разгледаме различните тройни приложения на пророчеството, които са били разпознати и които съставляват рамката на напредващата светлина на трите ангела.

Ще разгледаме тройното приложение на трите проявления на Рим, които определят политическата и религиозната структура на съвременния Рим, която сестра Уайт нарече църковно изкуство и държавническо изкуство. Тази структура се разпознава чрез съпоставянето на пророческите характеристики на езическия Рим с пророческите характеристики на папския Рим с цел да се идентифицират и установят характеристиките в съвременния Рим.

Ще разгледаме тройното приложение на трите проявления на Вавилон, представени чрез Нимрод, Навуходоносор и Валтасар, които разкриват надменността на човека на греха, който седи в Божия храм и провъзгласява, че е Бог — онзи, когото Исая определи като „горделивия асириец“. Папската надменност, която е предмет на библийското пророчество, се разпознава чрез съпоставянето на пророческите характеристики на Бавел с пророческите характеристики на Вавилон, с цел да бъдат определени и установени характеристиките на съвременния Вавилон.

Ще разгледаме тройното приложение на трите проявления на Илия, представени чрез Илия и Йоан Кръстител, които отъждествяват „гласа на един, който вика в пустинята“ в последните дни. Гласът на един, който вика в пустинята в последните дни, представлява определен страж, който е движение, и посочва двойно свидетелство в едно движение, което има сходно начало и край. Известно ни е, че не може да има трети ангел без първи и втори, така че на едно равнище е невъзможно да се отдели движението на първия ангел от движението на третия, и двете движения са представени от страж, който беше предобразен чрез Илия и Йоан Кръстител.

„Чрез перо и глас ние трябва да разгласяваме вестта, като показваме тяхната последователност и приложението на пророчествата, които ни довеждат до вестта на третия ангел. Не може да има трета без първата и втората. Тези вести трябва да дадем на света чрез публикации, чрез проповеди, като показваме в линията на пророческата история нещата, които са били, и нещата, които ще бъдат.“ Selected Messages, книга 2, 105.

Ще разгледаме тройното приложение на трите проявления на вестителя, който приготвя пътя за Вестителя на завета, за да дойде внезапно в Своя храм, както е представено чрез

Йоан Кръстител и Уилям Милър. Последният страж е предмет на пророчество, което се разпознава чрез събирането на пророческите характеристики на Йоан Кръстител и Уилям Милър, за да се установи окончателното изпълнение на трета глава на Малахия.

Ето, Аз изпращам Моя вестител, и той ще приготви пътя пред Мен; и Господ, Когото търсите, внезапно ще дойде в храма Си, да! Вестителят на завета, в Когото намирате наслада; ето, Той ще дойде, казва Господ на Силите. Малахия 3:1.

Ще разгледаме тройното приложение на трите проявления на исляма, представени чрез пророческите характеристики на исляма от първото и второто горко от Откровение, глави осма и девета, които определят пророческите характеристики на исляма от третото горко, посочено в Откровение, глави десета и единадесета.

Ще продължим с тези неща в следващата статия.

„Не позволявайте никой да бъде вашият ум, не позволявайте никой да върши вместо вас вашето мислене, вашето изследване и вашата молитва. Това е наставлението, което днес трябва да приемем присърце. Мнозина от вас са убедени, че скъпоценното съкровище на Божието царство и на Исус Христос е в Библията, която държите в ръката си. Знаете, че никакво земно съкровище не се придобива без упорито старание. Защо тогава очаквате да разберете съкровищата на Божието слово, без прилежно да изследвате Писанията?“

„Правилно и уместно е да четете Библията; но вашият дълг не свършва дотук, защото вие трябва сами да изследвате нейните страници. Познанието за Бога не се придобива без умствено усилие, без молитва за мъдрост, за да можете да отделите от чистото зърно на истината плявата, с която хората и Сатана са изопачили ученията на истината. Сатана и неговият съюз от човешки оръдия са се стремили да смесят плявата на заблудата с пшеницата на истината. Ние трябва усърдно да търсим скритото съкровище и да искаме мъдрост от небето, за да отделим човешките измислици от божествените заповеди. Светият Дух ще помага на търсещия великите и скъпоценни истини, които се отнасят до плана на изкуплението. Бих желал да внуша на всички факта, че повърхностното четене на Писанията не е достатъчно. Ние трябва да изследваме, и това означава да вършим всичко, което думата предполага. Както миньорът с жар изследва земята, за да открие жилите ѝ със злато, така и вие трябва да изследвате Божието слово за скритото съкровище, което Сатана толкова дълго е търсил да скрие от човека. Господ казва: „Ако някой иска да върши Неговата воля, ще познае за учението.“ Йоан 7:17.“ Fundamentals of Christian Education, 307.